

Élő Víz

2012. november 25.

Krisztus, a mindenség királya

Szívünk királya

Ma Jézus Krisztust, a világmindenség királyát ünnepeljük, s Krisztus király ünnepének nevezzük ezt a napot, amely egyúttal az egyházi év utolsó vasárnapja.

Krisztus országa nem földi ország. Erre világít rá a mai evangéliumban az ő kijelentése, amit Pilátus kérdésére válaszolva mond: **„Az én országom nem ebből a világból való”** (Jn 18,36). Hát akkor milyen ország királya Jézus? – tehetjük fel a kérdést.

A választ a szentírás, az evangélium adja meg számunkra. Jézus az Isten országának a királya. Ha szeretnénk megérteni Krisztus uralkodását és szolgálatát, akkor érdemes tisztában lennünk azzal, hogy mi is az Isten országa vagy ahogyan Máté evangélista mondja: a mennyek országa. Idézzünk fel néhány ezzel kapcsolatos jézusi kijelentést! „Beteljesedett az idő, és már közel van az Isten országa. Tartsatok bűnbánatot, és higgyetek az evangéliumban!” (Mk 1,15). „Ha én Isten Lelkével űzöm ki a gonosz lelkeket, akkor már elérkezett hozzátok az Isten országa” (Mt 12,28). „Isten országa olyan, mint az az ember, aki magot vet a

földbe. Utána, akár alszik, akár ébren van, éjjel vagy nappal, a mag kicsírázik és szárba szökik, maga sem tudja hogyan” (Mk 4,26-27). Amikor egyes tanítványai meg akarják akadályozni, hogy Jézushoz menjenek a gyermekek, akkor ezt mondja: „Engedjétek, hadd jöjjenek hozzám a kicsinyek, hisz ilyeneké az Isten országa” (Mk 10,14). A hegyi beszéd alkalmával a következővel kezdi a boldogságok sorát: „Boldogok vagytok, ti szegények, mert tiétek az Isten országa” (Lk 6,20). Amikor Jézus missziós útra küldi tanítványait, ezt mondja nekik: **„Menjetek és hirdesétek: Közel van a mennyek országa!”** (Mt 10,7).

Egy alkalommal Jézus ezt mondta: „Az Isten országa közöttetek van” (Lk 17,21). E kijelentés tulajdonképpen felszólítás, amely egyaránt szól a farizeusoknak és minden embernek, nekünk is. Felszólítás arra, hogy a mi bensőnkben és a mi közösségeinkben is megvalósuljon Isten uralma. Felszólítás arra, hogy az ember megtérjen és elfogadja Isten uralmát személyes életében. Isten országának megérkezése, megvalósulása az ember megtéréssel, bűnbánatával kezdődik. Engedjünk, hogy Jézus Krisztus legyen a szívünk királya!

Ketten

Ha magunk elé képzeljük az evangéliumi jelenetet, két embert látunk, akik beszélgetnek.

Két ember áll egymással szemben: Pilátus és Jézus. Egy helytartó és egy király. Júdea helytartója és egy terület nélküli ország királya. Az egyik a római császárt képviseli, a másik a mennyei Atya nevében jött a földre. Egyikük a császártól kapott megbízásból dolgozik, a másik Istentől kapta hatalmát. Az egyiket a császár küldte, hogy fenntartsa a rendet az ország-részben, a másikat a mennyei Atya küldte, hogy egy új országot, az Isten országát hirdesse és építse. Az előbbi katonai eszközöket alkalmaz, az utóbbi csendes, békés szóval győzi meg az embereket.

Isten uralma

Életünk és szívünk Egyetlen királya, Jézus Krisztus!

Bátran indulunk követésedre, mert egyedül te vezetsz minket a mennyei Atyához és az örök életre. Te mutatod meg számunkra az üdvösség felé vezető utat. Téged szolgálunk, amikor embertársainknak segítünk, akikben a te arcod vonásait látjuk. Mindent az örök élet reményében teszünk, mert szeretnénk az igazak közé kerülni.

Segíts minket, hogy személyes életünkben megvalósuljon Isten uralma és közösségeinkben megvalósítsuk Isten országát!

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Krisztus király

Dán 7,13-14
Jel 1,5-8
Jn 18,33b-37

Hétfő

Jel 14,1-3.4b-5
Lk 21,1-4

Kedd

Jel 14,4-19
Lk 21,5-11

Szerda

Jel 15,1-4
Lk 21,12-19

Csütörtök

Jel 18,1-2.21-23;
19,1-3.9a
Lk 21,20-28

Péntek, Szent

András apostol
Róm 10,9-18
Mt 4,18-22

Szombat

Jel 22,1-7
Lk 21,34-36

Advent 1.

vasárnapja
Jer 33,14-16
1Tessz 3,12-4,2
Lk 21,25-28.34-36